

Lovtidende A

2012

Udgivet den 19. december 2012

18. december 2012.

Nr. 1229.

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 25. august 2011 mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. For personer, som den 14. november 2012 var hjemmehørende i Tjekkiet og på denne dato modtog pension hid-

rørende fra Danmark, der er omfattet af artikel 18, stk. 1, eller artikel 21, stk. 1, i overenskomst af 5. maj 1982 mellem Danmark og Tjekkioslovakiet om undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, kan pension, der omfattes af artikel 17, stk. 2, i den overenskomst, der er nævnt i § 1, kun beskattes i Tjekkiet. 1. pkt. finder alene anvendelse, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Tjekkiet.

Givet på Christiansborg Slot, den 18. december 2012

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Holger K. Nielsen

Bilag 1**OVERENSKOMST****MELLEM KONGERIGET DANMARK OG DEN TJEKKISKE REPUBLIK TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1**PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.
2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:
 - a) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
(herefter omtalt som »dansk skat«);
 - b) I Den Tjekkiske Republik:
 - (i) indkomstskat for personer;
 - (ii) indkomstskat for juridiske personer;
(herefter omtalt som »tjekkisk skat«).
4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Den Tjekkiske Republik, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Den Tjekkiske Republik« betyder Den Tjekkiske Republiks territorium, over hvilket Den Tjekkiske Republik efter tjekkisk lovgivning og i overensstemmelse med international ret udøver suverænitetsrettigheder;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »foretagende« anvendes på enhver form for erhvervsudøvelse;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) i Danmark:
skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) i Den Tjekkiske Republik:
finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket »statsborger« betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra en del af et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Udtrykket »fast driftssted« omfatter ligeledes:

- a) en byggeplads eller et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde eller dertil knyttet tilsynsvirksomhed, men kun hvor sådan plads, arbejde eller virksomhed varer ved i mere end 12 måneder;
- b) levering af tjenesteydelser, herunder rådgivnings- eller ledelsesbistand, af et foretagende i en kontraherende stat eller ved hjælp af ansatte eller andet personale, der er ansat af foretagendet til det pågældende formål, men kun når virksomhed af denne karakter varer ved på den anden kontraherende stats territorium i en periode eller i perioder, der sammenlagt udgør mere end 6 måneder inden for en 12-måneders-periode.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, skal anses for at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal virksomhed, der udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for at være forbundne, hvis et foretagende direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapital i et andet foretagende, eller de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapital i begge foretagender.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de i litra a-e nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en uafhængig repræsentant som nævnt i stykke 7, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, hvis denne person:

- a) har og sædvanligvis udøver i denne stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast driftssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke; eller
- b) ikke har en sådan fuldmagt, men sædvanligvis i den førstnævnte stat opretholder et varelager, hvorfra han regelmæssigt udleverer varer på vegne af foretagendet.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilhør til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.
2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.
3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende eller andetsteds.
4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.
5. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.
6. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

FORTJENESTE VED INTERNATIONAL TRAFIK

1. Fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:
 - a) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly med besætning (»time« eller »voyage«),
 - b) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly uden besætning (»bareboat«), og
 - c) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udlejning af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.
4. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende med sæde for den virkelige ledelse i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis
 - a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
 - b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.
2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:
 - a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
 - b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller en anden lignende institution, som udbyder en pensionsordning, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution udbyder en ordning, der er skattemæssigt anerkendt i denne anden stat i overensstemmelse med artikel 17, stykke 2.
 - c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier og andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som anden indkomst, som er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager betalingen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel. Udtrykket »rente« omfatter ikke ethvert element af indkomst, som anses for udbytte efter artikel 10, stykke 3.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

5. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Royalties som nævnt i stykke 3, litra a kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af denne begrænsning.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende:

- a) ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, computersoftware eller ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring;
- b) enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd beregnet på udsendelse i fjernsyn eller radio.

Udtrykket »royalties« omfatter dog ikke indkomst omfattet af artikel 8.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i den anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre rettigheder, hvis værdi for mere end 50 pct.s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, 3, 4 og 5 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af for-

tjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende med sæde for den virkelige ledelse i en kontraherende stat.

Artikel 14

INDKOMST FRA PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTelsesFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1, kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis alle de nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) modtageren udfører personligt arbejde i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.
3. Ved opgørelsen af perioder, som nævnt i stykke 2, litra a, medregnes følgende dage:
 - a) alle dage med fysisk tilstedeværelse, herunder ankomst- og afrejsedage, og
 - b) dage tilbragt uden for den stat, hvor det personlige arbejde udføres, så som lørdage og søndage, nationale helligdage, feriedage og forretningsrejser, som er direkte knyttet til modtagerens personlige arbejde i denne stat, men som foretages efter afslutning af modtagerens aktivitet på denne stats territorium.
4. Stykke 2 finder ikke anvendelse på vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, og hvor vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, hvis:
 - a) modtageren udfører hverv i løbet af det pågældende personlige arbejde for en anden end den arbejdsgiver, som direkte eller indirekte overvåger, vejleder eller kontrollerer den måde, hvorpå disse hverv udføres; og
 - b) arbejdsgiveren ikke er ansvarlig for tilvejebringelsen af de resultater, som de udførte hverv skal sikre.
5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres ombord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
6. Uanset bestemmelserne i stykke 5, kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for personligt arbejde ombord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse eller ethvert andet tilsvarende organ i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

Artikel 17

PENSIONER, SOCIALE YDELSER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 18, stykke 2 medfører andet, kan betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden kontraherende stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis ordningen er skattemæssigt anerkendt i denne stat, hvorved forstås at:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen helt eller delvist er fradraget i modtagerens skattepligtige indkomst i denne stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- b) det fulde bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke er medregnet i modtagerens skattepligtige indkomst i denne stat efter lovgivningen i denne stat.

Artikel 18

OFFENTLIGT HVERV

- 1.
 - a) Gage, løn og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hvert for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
 - b) Sådan gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
- 2.
 - a) Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan pensioner og andre lignende vederlag, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hvert for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kun beskattes i denne stat.

- b) Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn, pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

ANDRE INKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i den kontraherende stat hjemmehørende modtager af en sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 21

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Den Tjekkiske Republik, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Den Tjekkiske Republik.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, der beskattes i Den Tjekkiske Republik.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Den Tjekkiske Republik, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Den Tjekkiske Republik.

2. Medmindre bestemmelserne i Den Tjekkiske Republiks lovgivning om undgåelse af dobbeltbeskatning medfører andet, skal dobbeltbeskatning for en person, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, undgås på følgende måde:

- a) Den Tjekkiske Republik kan, når den beskatter personer, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, medregne indkomst i beskatningsgrundlaget, som efter bestemmelserne i denne overenskomst også kan beskattes i Danmark, men skal nedsætte den opgjorte indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark. Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af den tjekkiske skat, beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark.
- b) Hvis en person, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Danmark, kan Den Tjekkiske Republik medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Danmark.

Artikel 22

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 5, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.
4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 24

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.
2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser. Uanset det foran anførte kan oplysninger, som en kontraherende stat har modtaget, anvendes til andre formål, når disse oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål i henhold til lovgivningen i begge stater og forudsat, at den kompetente myndighed i den stat, der giver oplysningerne, giver tilladelse hertil.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (»ordre public«).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 25

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 26

TERRITORIAL UDVIDELSE

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af Kongeriget Danmarks territorium, som specifikt er udelukket fra overenskomstens anvendelsesområde, og som pålægger skatter af tilsvarende karakter som dem, der er omfattet af overenskomsten. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra den dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej eller på anden måde i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, omfatter opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 28 også, på samme måde som angivet i nævnte artikel, anvendelsen af overenskomsten på de dele af Kongeriget Danmarks territorium, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 27

IKRAFTTRÆDEN

1. De kontraherende stater skal hver ad diplomatisk vej, give underretning til den anden om afslutningen af de procedurer, som foreskrives i deres interne lovgivning for, at overenskomsten kan træde i kraft. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser har virkning:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst, der er betalt eller godskrevet, på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.
- b) for så vidt angår andre indkomstskatter, for indkomst i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

2. Overenskomsten mellem Den tjekkoslovakiske socialistiske Republiks regering og Kongeriget Danmarks regering om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Prag den 5. maj 1982 (integreret med den protokol, der blev underskrevet i Prag den 11. september 1992), ophører med at være i kraft og have virkning i forholdet mellem Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Danmark fra den dato, hvor denne overenskomst har virkning.

Artikel 28

OPSIGELSE

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter en periode på 5 år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst, der er betalt eller godskrevet, på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet;
- b) for så vidt angår andre indkomstskatter, for indkomst i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Prag, den 25. august 2011, på engelsk.

For Kongeriget Danmark
Ole Moesby

For Den Tjekkiske Republik
Miroslav Kalousek

PROTOKOL

Ved underskrivelsen af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er begge parter blevet enige om, at denne protokol skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. For så vidt angår artikel 4

Begge stater bekræfter, at en juridisk person, der er etableret i en kontraherende stat i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, og som er generelt skattefritaget i denne stat, skal anses for at være hjemmehørende i denne stat ved anvendelsen af denne overenskomst.

2. For så vidt angår artikel 12, stykke 2

Hvis Den Tjekkiske Republik efter underskrivelsen af denne overenskomst, underskriver en overenskomst med en anden EU-medlemsstat, som medfører en beskatning af royalties, der hidrører fra Den Tjekkiske Republik, til en lavere sats, herunder skattefritagelse, end den sats, som følger af denne artikel, så vil den lavere sats eller skattefritagelse, automatisk finde anvendelse ved anvendelsen af denne artikel fra den dato, hvor overenskomsten mellem Den Tjekkiske Republik og den pågældende EU-medlemsstat har virkning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Prag, den 25. august 2011, på engelsk.

For Kongeriget Danmark
Ole Moesby

For Den Tjekkiske Republik
Miroslav Kalousek